

מתווה מפורט פרק כח

הצעות ודגשים	דיבורי המתחיל ברש#י	תכנים מרכזיים ודגשים	פרק	נושא
<p>בפרשת התוכחה נאמרים דברים רבים הקשים לשומעיהם "למה נסמכה פרשה זו ("אתם נצבים") לפרשת קללות? לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר אחת או שתיים...מיד הוריקו פניהם ואמרו: מי יכול לעמוד באלו? מיד קרא אותן משה והיה מפייסן ... וכך אמר להם משה לישראל: אע"פ שהיסורין הללו באין עליכם, יש לכם עמידה. לכך נאמר: "אתם נצבים היום כולכם" (תנחומא נצבים, סימן א), ובמסכת מגילה (לא): אומרת הגמרא כי פרשה זו נקראת תמיד בסוף שנה, כאשר שבת נצבים מפסקת ביניהם "כדי שתכלה השנה וקללותיה". ובתורה עצמה, בהמשך פרשת נצבים ישנם דברי עידוד והבטחה שגם אם תבואנה הרעות, ישוב הקב"ה לאחר מכן וירחם על ישראל, וישפיע עליהם רוב טובה: "וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה... וְשָׁבַת עַד ה' אֶ-לֹהֶיךָ וְשָׁמַעַתְּ בְּקוֹלוֹ... וְשָׁבַת ה' אֶ-לֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ ה' אֶ-לֹהֶיךָ שָׁמָּה... וְהִיטַבְּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ" (לקמן ל. א-ה). ובנושא קריאת פרשת כי-תבא בציבור אומרת המשנה (מגילה פ"ג מ"ו) "אין מפסיקין בקללות אלא אחד קורא את כולן", היינו שאין מחלקין את קריאת הפרק לשני עולים אלא עולה אחד עולה כבר בפסוקי הברכות וממשיך את כל פרשת הקללות כאחת, ועל כן זוהי הקריאה הארוכה ביותר לעולה אחד בתורה (63 פסוקים). אנו נתמקד יותר בהוראת פרטי הברכות,</p>		<p>א-יד: "וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַע ..לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת..". - עקרון השכר והעונש בקיום התורה; השכר והברכה - בשעה שעם ישראל ישמור את המצוות – תחול עליו רוב טובה ושפע בתחומים רבים: ילודה, גשמים, טוב הארץ, רוחניות, כלכלה, בטחון, קדושה, מעמד בין העמים". וְהָיִיתָ רַק לְמַעַלָּה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת ה' אֶ-לֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת..".</p> <p>טו-סו: הקללות, פרשת התוכחה: לא ילמד לפרטים; תיאור כללי – כנגד הברכה על שמירת המצוות מתוארת הקללה "אם לא תשמע בקול ה' אֶ-לֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי"</p> <p>טט: פסוק סיום, "אלה דברי הברית".</p>	כח	פרשת התוכחה (1-2)

<p>ולא בקללות, ובמיוחד בימינו שנתקיימה הבטחת קיבוץ הגלויות ורבתה ברכת הארץ.</p> <p>ברית ערבות מואב בפרשת כי-תבוא בפרשת במרכזו של בחלק האחרון של חומש נמצאת הברית, והכתוב משווה בין ברית זו לברית הראשונה בהר חורב: "אלה דברי הברית אשר צנה ה' את משה לקחת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר קרת אתם בחרב". הברית השניה מחזקת את הראשונה, ויוצקת לה משמעות נוספת לפני מעבר הירדן ובנינים של בני ישראל כעם ה' בארץ ישראל.</p>				
--	--	--	--	--